

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z wniosku D. B.
przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w W.
o wysokość emerytury policyjnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 24 czerwca 2013 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawczynie od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 marca 2012 r., 1ygn.. akt III Aua [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z 7 marca 2012 r. oddalił apelację odwołującą się D. B. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z 6 lipca 2011 r., którym oddalono jej odwołanie od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. z 16 listopada 2009 r., zmniejszającej podstawę wymiaru emerytury odwołującej się na podstawie art. 15b ust. 1 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...), dodanym przez ustawę z 23 stycznia 2009 r., wobec służby w poprzednich organach bezpieczeństwa państwa. Wskaźnik podstawy wymiaru emerytury za okres pracy w organach bezpieczeństwa obniżono z 2,6% do 0,7%. Sąd Okręgowy wskazał, że stanowiący podstawę decyzji przepis nie jest niezgodny z przepisami ustawy zasadniczej – wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 24 lutego

2010 r., K 6/09. Dalsze kwestie interpretacyjne zostały rozstrzygnięte również przez Sąd Najwyższy w uchwale z 3 marca 2011 r., II UZP 2/11, stwierdzającej, że za każdy rok pełnienia służby w latach 1944-1990 w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, emerytura wynosi 0,7% podstawy jej wymiaru (art. 15b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji ...), co oznacza, że wysokość emerytury wyliczanej wyłącznie za okresy pełnienia takiej służby może być niższa od 40% podstawy wymiaru tego świadczenia. Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu oddalenia apelacji potwierdził okres pracy w organach bezpieczeństwa za który obniżono apelującej podstawę wymiaru emerytury. Nie stwierdził też niezgodności nowej regulacji z porządkiem prawnym (konstytucyjnym) oraz z Konwencją o ochronie prawa człowieka i podstawowych wolności.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na podstawę przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. – „czy istnienie rozbieżność w przyznawaniu uprawnień emerytalnych funkcjonariuszom, których akta osobowe są jawne, a funkcjonariuszom, którzy posiadają akta w Instytucie Pamięci Narodowej, które są objęte bezterminową tajemnicą państwową”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania nie ma zasadnej podstawy przedsądu i dlatego nie został uwzględniony.

Odwołuje się do podstawy z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., jednak istotne zagadnienie prawne – które ma na uwadze ten przepis – powinno dotyczyć sprawy, która została rozpoznana przez sąd powszechny. W takim aspekcie istotne zagadnienie prawne nie zostało sformułowane i opracowane. Skarżąca powinna mieć wówczas na uwadze argumenty, które przedstawił Trybunał Konstytucyjny i Sąd Najwyższy w wskazanych wyżej orzeczeniach. Nie można też pominąć i tego, że również Europejski Trybunał Praw Człowieka 14 maja 2013 r. nie uwzględnił

zarzutów skarżących, którym zmniejszono podstawę wymiaru do 0,7 % za okres pracy w organach bezpieczeństwa, a ścisłej uznał za niedopuszczalne i nie przyjął do rozpoznania skarg kierowanych przeciwko Polsce (sprawa Cichopek i innych – 15189/10 i dalsze).

Nie wymaga to szerszej argumentacji, gdyż wniosek nie odwołuje się do podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. i nawet hasłowo nie twierdzi, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Na etapie przedsądu nie ocenia się podstaw kasacyjnych, lecz samodzielnie i odrębnie od podstaw kasacyjnych, czy wniosek o przyjęcie skargi wskazuje i wykazuje podstawę przedsądu. Odpowiedź jest tu negatywna, gdyż sformułowane zagadnienie (wyżej *in extenso*) jest oderwane od zasadniczego przedmiotu sporu, który sprowadza się do wprowadzenia i obowiązywania nowej regulacji w systemie prawa. Wniosek natomiast eksponuje „rozbieżność w przyznawaniu uprawnień emerytalnych funkcjonariuszom ...”, co należy do sfery faktycznej i stosowania prawa a nie składa się na istotne zagadnienie prawne.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji, stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c.